

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de

Curtea constituită din:

Președinte:

Judecător:

Grefier:

Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror

Pe rol se află judecarea contestației formulate de condamnatul revizuent, împotriva sentinței penale nr. din data de pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. .../.../.....

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă contestatorul condamnat, asistat de apărătorul ales, avocat, care se prezintă și în substituirea apărătorului ales al intimatului, avocat și apărătorul numit din oficiu pentru contestator, avocat, lipsă fiind intimații,, și

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Apărătorul desemnat din oficiu pentru condamnatul revizuent solicită a se constata încetată delegația pentru asistență juridică obligatorie, ca urmare a prezentării apărătorului ales, și a i se acorda onorariu parțial aferent activității efectuate în această calitate.

Curtea, pune în vedere apărătorul numit din oficiu să rămână în cauză urmând ca instanța să aibă în vedere onorariul la pronunțarea hotărârii.

Instanța văzând că în cauză contestatorul a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen. pune în discuție excepția de neconstituționalitatea invocată de condamnatul revizuent prin avocat.

Totodată din oficiu președintele completului pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă în interpretarea dispozițiilor art. 452 alin. (1) din Codul de procedură penală o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale."

Nemaifiind alte cereri formulate și nici alte probe de administrat, instanța acordă cuvântul și asupra contestației formulate în cauză.

Apărătorul ales al contestatorului revizuent, avocat având cuvântul pe excepția de neconstituționalitate arată că a invocat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 453 alin. 1 lit. e) C.p.pen. față de interpretarea jurisprudențială dată acestui text care conduce la ideea că nu se pot ataca cu revizuire hotărâri care nu soluționează fondul în cazul existenței contrarietății de hotărâri judecătorești. Arată că interpretarea jurisprudențială, iar nu textul în sine este neconstituțional. Susține că dispozițiile textului invocat aduc atingere prevederilor art. 1 alin. 5 din Constituție potrivit căruia "În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie" fiind încălcat principiul legalității care trebuie aplicat în orice proces, cu art. 21 alin. 1 și 2 din Constituție privind îngrădirea liberului acces la justiție. Susține că în speță, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad în dosarul .../.../.../... a constatat nulitatea absolută a probelor care au fost avute în vedere și în dosarul .../.../.../... al Tribunalului Timiș. Astfel arată că în această situație nu există un

remediu efectiv, practic inculpatul este achitat în al doilea dosar,//.... în baza aceluiași probe care au condus la condamnarea inculpatului în primul dosar,//.... Apreciază că aceste două hotărâri nu se pot concilia situație în care ar trebui să existe un remediu procesual având în vedere art. 13 CEDO. Totodată arată că se aduc atingere și prevederilor art. 23 alin. 12 privind problema nulității absolute, respectiv că nu se poate dispune condamnarea iar această să rămână în vigoare din moment ce efectul nulității absolute produce efecte din momentul întocmirii actului respectiv. Astfel deși actul nu are nici un efect juridic totuși condamnarea pronunțată în baza lui produce efecte juridice. Invocă și prev. art. 126 alin. 2 privind competența instanțelor și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, astfel arată că nu există un remediu efectiv care să fie avut în vedere de instanță având în vedere că cererea de revizuire poate fi respinsă încă din faza de urmărire penală cum s-a și întâmplat la Tribunalul Timiș. Cu privire la condițiile de admisibilitate arată că acestea sunt îndeplinite, respectiv textul legii este în vigoare, excepția este invocată într-o cauză penală, de inculpatul care este parte în dosar, excepția nu a mai fost admisă anterior, fiind dovedită legătura textului legal cu prezenta cauză, motiv pentru care arată că din punct de vedere formal excepția este admisibilă.

Pe fond arată că apreciază excepția întemeiată motiv pentru care solicită sesizarea Curții Constituționale.

Cu privire la cererea de sesizare a ÎCCJ – completul competent să soluționeze dezlegarea unei probleme de drept susține că sesizarea este admisibilă având în vedere că este vorba de o chestiune care prezintă importanță în speță, nu a fost soluționată iar de ea depinde soluționarea cauzei în ultima cale de atac ce poate fi formulată în cauză. Apreciază că atât formal cât și material este îndreptățită formularea acestei sesizări. Pe fond apreciază că revizuirile ar trebui să fie admisibile și în ceea ce privește contrarietatea între hotărârile pronunțate în procedura camerei preliminare, respectiv care nu evocă fondul cauzei. Arată că textul art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen. face referire la hotărâri ce privesc latura penală, hotărârile pronunțate de judecătorul de cameră preliminară sunt hotărâri ce privesc latura penală, în această procedură nu poate fi soluționată latura civilă, fiind vorba de hotărâri definitive care nu evocă fondul. Arată că în practica ÎCCJ au fost admise cereri de revizuire împotriva unor hotărârile pronunțate de ÎCCJ în hotărâri de filtru care nu sunt pronunțate nici măcar de completul competent ci de un judecător chemat să realizeze faza administrativă a recursului în casăție. Precizează că a făcut referire în scris la hotărâri judecătorești în revizuirea hotărârilor de filtru.

Cu privire la contestația formulată argumentele legate de admisibilitate vizează trimiterea textului la hotărâri care soluționează latura penală și care sunt hotărâri definitivă și care nu face referiri numai la hotărâri care soluționează fondul acțiunii penale. Textul de lege nu precizează că ar fi vorba de decizii sau sentințe. Textul prevăzut de art. 453 alin. 1 lit. e) C.p.pen. vorbește de hotărâri judecătorești definitive, apreciind că hotărârile de cameră preliminară se încadrează în sintagma hotărâri judecătorești. Arată că întrucât nu s-a trecut la soluționarea fondului în contestație se impune admiterea contestației, constatarea admisibilității în principiu a acestei cereri și trimiterea cauzei spre rejudecare pe fondul cererii de revizuire la Tribunalul Timiș pentru a se pronunțat de inconciliabilitatea celor două hotărâri pronunțate de Tribunalul Arad și Tribunalul Timiș. Arată că există contradictorialitate între cele două hotărâri în condițiile în care hotărârea pronunțată inițial în Tribunalul Timiș în dosarul//.... nu a exclus probele respective pe care ulterior Tribunalul Arad și Curtea de Apel Timișoara în dosarul//.... a constatat nulitatea absolută a probelor care susține că au fost preluate în totalitate din dosarul de urmărire penală ce a făcut obiectul dosarului//.... Astfel o hotărâre apreciază că probele sunt legale iar cealaltă hotărâre exclude în totalitate probele preluate din același dosar de urmărire penală alături de alte probe în dosarul//.... a Tribunalului Arad.

Arată că pune aceleași concluzii și pentru intimatul inculpat cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen., la cererea de sesizare a ÎCCJ – completul competent să soluționeze dezlegarea unei probleme de drept precum și pe fondul contestației.

Reprezentanta Ministerului Public cu privire la cererea de sesizare a Curții Constituționale în temeiul art. 29 din Legea 47/1992 solicită respingerea cererii întrucât apreciază că aceste critici invocate de autor nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate a prevederilor art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen., ci privesc modul de interpretare și aplicare a prevederilor legale de către instanța de judecată. Arată că potrivit art. 2 alin. 3 din Legea 47/1992 nu intră în competența Curții Constituționale, cenzurarea interpretării normelor legale de către puterea judecătorească, întrucât aceasta se pronunță doar asupra constituționalității actelor. În măsura în care instanța ar aprecia că este admisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale aspectele arătate cu privire la respingerea ca inadmisibilă a cererii de sesizare înțelege să le invoce și pe fondul excepției, întrucât textul de lege este clar previzibil, nu sunt încălcate dispoziții ale Curții Constituționale; arată că aceste critici nu vizează aspecte de neconstituționalitate ci de interpretare și aplicare a prevederilor legale ceea ce excede competența Curții Constituționale.

Cu privire la sesizarea ÎCCJ cu dezlegarea unei chestiuni de drept, invocată de instanță din oficiu, apreciază că raportat la dispozițiile legale o astfel de sesizare este admisibilă având în vedere și Decizia nr. 68/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în care în interpretarea dispozițiilor art. 452 raportat la 453 alin. 1 lit. f) C.p.pen. s-a apreciază că este admisibilă cererea de revizuire pronunțată în temeiul art. 595 C.p.pen. care privea tot fondul cauzei. Apreciază că punctual ar trebui adresată o cerere ÎCCJ doar în ceea ce privește admisibilitatea cererii de revizuire îndreptată împotriva unei hotărâri de cameră preliminară prin care se soluționează procedura de cameră preliminară având în vedere și decizia 68/2020. Susține că nu se poate generaliza pentru că hotărâri definitive sunt multe și nu s-ar mai respecta stabilitatea raporturilor juridice dacă orice hotărâre definitivă ar putea fi revizuită.

Pe fond solicită respingerea contestației având în vedere că hotărârea nr. din data de pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. este legală și temeinică fiind respinsă în mod corect cererea de revizuire a două încheieri pronunțate în procedura de cameră preliminară. Susține că în mod corect s-a reținut că acest caz de revizuire prevăzut de art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen. trebuie să privească hotărâri definitive prin care s-a soluționat raportul de drept penal substanțial și nicidecum procedura de cameră preliminară. Arată că în această procedură există principiul separării funcțiilor judiciare; în această procedură se verifică strict legalitatea administrării probelor și legalitatea actelor de urmărire penală. Arată că aceea condiție ca dispozitivul hotărârilor să nu se poată concilia nu este îndeplinită întrucât în cauză este vorba de fapte diferite precum și la probe diferite. Arată că s-a trecut de procedura de cameră preliminară s-a statuat în mod definitiv asupra legalității. Precizează că fiind vorba de o cale extraordinară de atac aceasta este admisibilă doar în anumite cazuri.

Contestatorul condamnat având ultimul cuvânt arată că achiesează la concluziile apărătorului său ales.

CURTEA

Deliberând asupra cauzei penale, constată următoarele:

Nefiind întrunită unanimitatea în adoptarea soluției, va repune cauza pe rol potrivit art. 394 alin.5 Cod procedură penală pentru reluarea judecării în complet de divergență, în aceeași ședință.

Pentru aceste motive,

DISPUNE

Repune cauza pe rol potrivit art. 394 alin.5 Cod procedură penală pentru reluarea judecării în complet de divergență, în aceeași ședință.

Pronunțată în ședința publică din

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

Tehnored. /

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de

Curtea constituită din:

Completul de divergență compus din:

Președinte:

Judecător:

Judecător:.....

Grefier:

Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror

Pe rol se află judecarea contestației formulate de condamnatul revizuent, împotriva sentinței penale nr. ... din data de pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. .../.../.....

La apelul nominal făcut în ședința publică în complet de divergență se prezintă contestatorul condamnat, asistat de apărătorul ales, avocat, care se prezintă și în substituirea apărătorului ales al intimatului, avocat și apărătorul numit din oficiu pentru contestator, avocat, lipsă fiind intimații;, și

Curtea în complet de divergență pune în discuție excepția de neconstituționalitatea a prevederilor art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen. invocată de condamnatul contestator prin avocat.

Totodată din oficiu președintele completului pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă în interpretarea dispozițiilor art. 452 alin. (1) din Codul de procedură penală o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale."

Nemaifiind alte cereri formulate și nici alte probe de administrat, instanța în complet de divergență acordă cuvântul și asupra contestației formulate în cauză.

Apărătorul ales al contestatorului revizuent, avocat cu privire la excepția de neconstituționalitate arată că a invocat neconstituționalitatea interpretării dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen. și în scris. Arată că practica judiciară creată cu privire la acest text este că ar fi admisibilă cale de atac extraordinară a revizuirii doar în ce privește revizuirea unor hotărâri ce soluționează pe fond acțiunea penală. Apreciază că textul este neconstituțional din anumite puncte de vedere aducând atingere prevederilor art. 1 alin. 5 din Constituție ce vizează respectarea Constituției și a supremației sale precum și a legilor în ideea în care art. 453 arată în preambul că „Revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, cu privire la latura penală, poate fi cerută când” iar la litera e se face referire la mai multe hotărâri judecătorești care nu se pot concilia. Apreciază că jurisprudența a adăugat o condiție de admisibilitate respectiv problema soluționării fondului. Apreciază că se aduce atingere și prevederilor art. 21 alin. 1 și 2 din Constituție privind dreptul la un proces echitabil și liberul acces la justiție fiind încălcat și principiul potrivit căruia nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept, coroborat cu art. 13 din CEDO care garantează dreptul la un recurs efectiv în fața instanței de judecată. Susține că prin adăugarea acestei condiții - ca hotărârea să vizeze fondul - neprevăzută de lege se îngreunează liberul acces la justiție. Mai arată că se aduce atingere și prevederilor art. 23 alin. 12 din Constituție conform căreia justiția se înfăptuiește în numele

legii, judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, art. 124 alin. 1 și 3 și art. 126 alin. 2 din Constituție. Arată că prevederile art. 29 din Legea 47/1992 sunt îndeplinite, fiind admisibilă excepția de neconstituționalitate, textul legii criticat fiind în vigoare și în legătură cu cauza. Astfel solicită sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen. apreciind că textul este constituțional doar dacă permite și atacarea hotărârilor judecătorești care nu vizează fondul cauzei.

Cu privire la sesizarea ÎCCJ -completul competent pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în materie penală apreciază că sesizarea este admisibilă. Susține că ar trebui avut în vedere și precedentul existent în această chestiune respectiv Decizia nr. 68/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală privind art. 453 lit. f) C.p.pen.. Arată că deși reprezentanta Ministerului Public susține că textul este predictibil practica judiciară este diferită. Apreciază că întrebarea pe care ar trebui să o formuleze instanța ar fi „dacă pot fi atacate și hotărâri judecătorești care nu evocă fondul” în cazul de față hotărâri pronunțate în procedura de cameră preliminară, având în vedere că și acestea sunt hotărâri judecătorești care pot genera conflicte. Astfel în cauză este vorba de o nulitate absolută reținută într-un dosar în procedura de cameră preliminară iar într-un alt dosar tot în procedura de cameră preliminară nu a fost luată în considerare deși viza aceleași probe preluate dintr-un alt dosar de urmărire penală. Susține că cele două hotărâri nu se pot concilia, iar argumentul că nu ar putea fi atacate hotărârile pentru că nu soluționează fondul acțiunii penale nu poate fi reținut în ideea în care acele probe rămân valide având în vedere că judecătorul s-a pronunțat având în vedere acele probe.

Cu privire la contestația formulată solicită admiterea iar pe cale de consecință să se constate că este admisibilă în principiu cererea de revizuire formulată cu trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului Timiș, pentru a soluția pe fond cererea de revizuire; arată că și în această materie legiuitorul a reglementat principiul dublului grad de jurisdicție astfel Curtea de Apel nu poate să soluționeze pe fond cererea de revizuire. Arată că există un caracter contradictoriu între două hotărâri de cameră preliminară. Astfel prin încheierea pronunțată în dosarul nr. de către Tribunalul Timiș s-a constatat legalitatea actelor de urmărire penală și a tuturor probelor administrate; aceste probe au fost preluat parțial în dosarul penal al Tribunalului Arad în care judecătorul de cameră preliminară prin încheierea din în dosarul s-a apreciat că probele în integralitatea lor sunt lovite de nulitate absolută fiind excluse. Astfel susține că există o imposibilitate de conciliere a celor două hotărâri. Susține că nu se poate trece direct la revizuirea fondului pentru că în cazul în care aceste hotărâri de cameră preliminară ar rămâne în ființă, judecătorul fondului va fi legat de legalitatea administrării probatoriului în faza de urmărire penală.

Arată că pune aceleași concluzii și pentru intimatul inculpat cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen., la cererea de sesizare a ÎCCJ – completul competent să soluționeze dezlegarea unei probleme de drept precum și pe fondul contestației.

Reprezentanta Ministerului Public cu privire la cererea de sesizare ca Curții Constituționale formulată de contestator, în baza art. 29 din Legea 47/1992 solicită respingerea acestei cereri ca inadmisibilă, întrucât criticile formulate sub forma aparentă a unei excepții de neconstituționalitate sunt de fapt critici ce vizează modul de interpretare și aplicare a art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen., de către instanțele judecătorești. Arată că prin raportare la art. 2 alin. 3 din Legea 47/1992 nu este de competența Curții Constituționale să cenzureze modul de aplicare și interpretare a prevederilor legale întrucât acesta este competentă doar în ce privește criticile privind constituționalitatea actelor. Arată că în situația în care s-ar aprecia că este admisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale pe fond solicită respingerea excepției întrucât textul de lege este clar, nu contravine dispozițiilor Curții Constituționale, nu vizează critici de neconstituționalitate.

Cu privire la sesizarea ÎCCJ pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare pusă în discuție din oficiu de președintele completului apreciază că este admisibilă doar că în opinia sa sesizarea trebuie să fie raportată la obiectul cauzei respectiv să fie punctual raportat la dispozițiile art. 452 alin. 1 raportat la art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen., respectiv dacă este admisibilă o cerere de revizuire îndreptată împotriva unei încheieri pronunțată de judecătorul de cameră preliminară. Arată că nu dorește a se generaliza având în vedere diversitatea hotărârilor definitive, iar întrucât instanța a fost sesizată strict pe această chestiune și sesizarea ÎCCJ pentru dezlegarea unei chestiuni de drept ar trebui să privească strict cauza. Pe fond cu privire la sesizarea ÎCCJ apreciază că nu pot fi atacate cu revizuire hotărârile pronunțate în procedura camerei preliminare, ci numai hotărârile prin care se soluționează fondul cauzei. Arată că decizia nr. 68/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală privind art. 453 lit. f C.p.pen. care a reținut că este admisibilă cererea de revizuire formulată împotriva unor hotărâri pronunțate în temeiul art. 595 C.p.pen. se referă la hotărâri care soluționează tot fondul, raportul de drept substanțial.

Pe fond solicită respingerea contestației apreciind că hotărârea Tribunalului Timiș este temeinică și legală, în mod corect s-a reținut că cererea de revizuire a două încheieri de cameră preliminară nu este admisibilă. Susține că nu se poate reține că dispozitivul celor două încheieri nu se pot concilia având în vedere că este vorba de fapte și probe diferite. Faptul că ulterior raportat la decizia Curții Constituționale s-a interpretat cu privire la un procedeu probatoriu că ar fi lovit de nulitate nu afectează celălalt dosar.

Contestatorul condamnat având ultimul cuvânt arată că achiesează la concluziile apărătorului său ales.

CURTEA

Având în vedere dispozițiile art.391 raportat la 405 Cod procedură penală,

DISPUNE

În baza art.391 raportat la 405 Cod procedură penală, stabilește termen pentru deliberare, și pronunțare la data de, prin punerea hotărârii la dispoziția participanților la procesul penal prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică din

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

Tehnored. /2 ex./.....

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de

Curtea constituită din:

Președinte:

Judecător:

Judecător:

Grefier:

Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror

Pe rol se află judecarea contestației formulate de condamnatul revizuent, împotriva sentinței penale nr. din data de pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. .../.../....

Dezbaterea în fond a cauzei și susținerile părților și procurorului au avut loc la data de, cele declarate fiind consemnate în încheierile de ședință de la acea dată.

Curtea în complet de divergență a rămas în pronunțare pe excepția de neconstituționalitatea a prevederilor art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen. invocată de condamnatul contestator prin avocat; pe admisibilitatea sesizării din oficiu a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: ”dacă în interpretarea dispozițiilor art. 452 alin. (1) din Codul de procedură penală o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale.”; respectiv pe fondul contestației.

Având în vedere dispozițiile art.391 Cod procedură penală și 405 Cod procedură penală, s-a stabilit termen de pronunțare la data de, prin punerea minutei hotărârii la dispoziția participanților la procesul penal prin mijlocirea grefei instanței.

CURTEA,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Expunerea succintă a procesului/obiectul cauzei:

Prin sentința penală nr. din pronunțată în dosarul nr. de Tribunalul Timiș; în baza art. 459 al. 5 C.p.p. rap. la art. 453 alin. 1 lit. e C.p.p. s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire formulată de revizuentul cu privire la încheierea penală din data de a Tribunalului Timiș pronunțată în dosar nr. definitivă prin încheierea penală nr. .../CP/CP din data de a Curții de Apel Timișoara și cu privire la încheierea penală din data de și încheierea penală nr. ale Tribunalului Arad pronunțate în dosar nr. definitive prin încheierea penală nr./CO/CP din a Curții de Apel Timișoara pronunțată în dosar nr. .../.../....

În motivarea cererii de revizuire s-a arătat că în cadrul unui prim proces penal, prin Rechizitoriul nr. .../P/..... din întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -D.N.A. - Serviciul Teritorial Timișoara, s-a dispus trimiterea în judecată a revizuentului pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000. În faza camerei preliminare, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Timiș, prin încheierea finală de cameră preliminară din pronunțată în dosarul nr. .../..../....., a respins cererile și excepțiile invocate de către revizuent, prin apărător, privind nulitatea actului de sesizare și nelegalitatea unor probe administrate și acte efectuate în faza de urmărire penală, a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. .../P/..... din data de emis de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA - Serviciul Teritorial Timișoara, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății cauzei. Împotriva acestei încheieri subsemnatul am formulat contestație, Curtea de Apel Timișoara respingând ca nefondată contestația prin încheierea finală de cameră preliminară din

Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad, prin încheierea penală din, a admis excepțiile formulate de inculpați privind legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală cu referire la măsurile de supraveghere tehnică și a constatat nulitatea absolută a punerii în executare a măsurilor de supraveghere dispuse prin încheierea penală nr. /ST /A din a judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Timiș și prelungite prin încheierea penală nr. /ST/A din a judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Timiș și efectuate în baza mandatelor de supraveghere tehnică nr. /A din nr. /A din, nr. /A din, nr. /A din, nr. ... /A din, nr. ... /A din, nr. ... /A din, emise de judecătorul de drepturi și

libertăți din cadrul Tribunalului Timiș, a exclus din materialul probatoriu toate procesele verbale de consemnare a rezultatelor activităților de supraveghere menționate și a dispus îndepărtarea de la dosarul cauzei a acestor mijloace de probă și a suporților lor care conțin rezultatul activităților de supraveghere tehnică, a respins în rest cererile și excepțiile invocate, iar prin încheierea nr. / din a dispus începerea judecării.

Împotriva încheierii de cameră preliminară nr. / din data de, respectiv a încheierii de cameră preliminară din data de, în ceea ce privește respingerea cererilor și excepțiilor formulate de revizuent, ambele pronunțate de către judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad - Secția penală în cauza ce a format obiectul dosarului cu nr. / / / .., D.N.A. - Serviciul Teritorial Timișoara și inculpații au formulat contestații. Judecătorii de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Timișoara, prin încheierea nr. ... / CO / CP din pronunțată în dosarul nr. / / și prin încheierea de îndreptare a erorii materiale strecurate în minuta și dispozitivul încheierii penale nr. din pronunțate de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. / /, au respins contestația formulată de D.N.A. - Serviciul Teritorial Timișoara, însă au admis contestațiile inculpaților, au desființat în parte încheierea contestată și, rejudecând, au constatat nulitatea următoarelor mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală: procesul verbal de redare a unor convorbiri ambientale din data de, întocmit la data de; procesul verbal de redare a unor convorbiri ambientale din data de, întocmit la data de; procesul verbal de redare a unor convorbiri ambientale din data de, întocmit la data de, toate preluate, în copie, din dosarul nr. ... / P / al D.N.A. - Serviciul Teritorial Timișoara, prin procesul verbal întocmit de organele de urmărire penală la data de și au exclus probele constând în convorbirile consemnate în cuprinsul celor trei procese verbale.

Revizuentul a considerat că în cauză, este incident motivul de revizuire regăsit la art. 453 alin. (1) lit. e) C.proc.pen., în acest sens, apreciindu-se că încheierile de cameră preliminară pronunțate în cele două cauze menționate mai sus (dosarele nr. / / / ... și nr. / / / ..) nu se pot concilia, fiind în situația inconciliabilității încheierea finală de cameră preliminară din pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. / / / .., rămasă definitivă prin încheierea din pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în același dosar și încheierea finală de cameră preliminară nr. din pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. / / / .., rămasă definitivă prin încheierea nr. ... / CO / CP din pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. / /

S-a arătat faptul că, prin Procesul verbal din, organul de cercetare penală din cadrul D.N.A. - Serviciul Teritorial Timișoara, în cursul urmăririi penale, în dosarul nr. ... / P /, reunit ulterior cu dosarul nr. ... / P /, astfel cum rezultă din Ordonanța procurorului din emisă în dosarul nr. ... / P /, au fost preluate următoarele mijloace de probă din primul dosar (dosarul nr. ... / P / ...): procesul verbal de redare a unor convorbiri ambientale din data de, întocmit la data de; procesul verbal de redare a unor convorbiri ambientale din data de, întocmit la data de și procesul verbal de redare a unor convorbiri ambientale din data de, întocmit la data de

Astfel, în dosarul nr. / / / .. a fost constatată de judecătorul de cameră preliminară nulitatea absolută a punerii în executare a măsurilor de supraveghere tehnică, excluzându-se din materialul probatoriu toate procesele verbale de consemnare a rezultatelor activităților de supraveghere menționate, și dispunându-se îndepărtarea de la dosarul cauzei a acestor mijloace de probă și a suporților care conțin rezultatul activităților de supraveghere tehnică (inclusiv a celor preluate prin Procesul verbal din, întocmit de D.N.A. - Serviciul Teritorial Timișoara din dosarul nr. ... / P / ...). Pe de altă parte, aceleași mijloace de probă au fost apreciate ca fiind administrate cu respectarea prevederilor legale în dosarul nr. / / / .., nefiind excluse, și pe care instanțele judecătorești și-au întemeiat soluția de condamnare a revizuentului, în dosarul nr. / /

Tribunalul Timiș a respins cererea de revizuire ca inadmisibilă, întrucât pretinsul caracter ireconciliabil vizează două hotărâri judecătorești pronunțate în faza camerei preliminare care nu constituie hotărâri prin care s-a soluționat conflictul de drept penal substanțial și prin urmare nu pot face obiectul unei revizui. În acest sens s-a reținut că încheierile judecătorului de cameră preliminară prin care soluționează și se pronunță cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală nu sunt hotărâri care conțin o rezolvare a raportului juridic de drept penal substanțial.

Împotriva sentinței penale nr. .../... din pronunțată în dosarul nr. .../... de Tribunalul Timiș, revizuentul a formulat contestație, arătând printre altele că potrivit art. 453 c.p.pen. hotărârile judecătorești pot fi supuse revizuirii cu privire la latura penală a cauzei, legea nefăcând nicio distincție cu privire la aspectul dacă prin acestea s-a soluționat sau nu conflictul de drept penal substanțial, invocând în acest sens și practica recentă a ICCJ-secția penală (încheierea ... din pronunțată în dosar nr. .../... și încheierea nr. ... din pronunțată în dosar nr. .../...).

În fața Curții de Apel Timișoara, în calea de atac a contestației, revizuentul a ridicat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală considerând că potrivit art. 453 c.p.pen. hotărârile judecătorești pot fi supuse revizuirii cu privire la latura penală a cauzei, legea nefăcând nicio distincție cu privire la aspectul dacă prin acestea s-a soluționat sau nu conflictul de drept penal substanțial; dar cu toate acestea practica judiciară dar și o parte a literaturii de specialitate a statuat că motivul de revizuire de la art. 453 alin. (1) lit. e) c.p.pen. poate fi invocat numai atunci când se supun revizuirii hotărâri care privesc fondul cauzei; situație în care adăugarea la textul legii a condiției ca hotărârea supusă revizuirii să privească fondul cauzei aduce atingere următoarelor prevederi constituționale: art. 1 alin. 5, art. 21 alin. 1 și 2, art. 23 alin. 12, art. 124 alin. 1 și 3, art. 126 alin. 2 și art. 129.

II. Expunerea chestiunii de drept:

Art. 452 alin. 1 cu denumirea marginală „Hotărârile supuse revizuirii” din Codul de procedură penală (LEGE Nr. 135/2010 din 1 iulie 2010); are următorul conținut:

„(1) Hotărârile judecătorești definitive pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă.”

Art. 453 cu denumirea marginală „Cazurile de revizuire” din Codul de procedură penală; are următorul conținut:

„(1) Revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, cu privire la latura penală, poate fi cerută când:

a) s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute la soluționarea cauzei și care dovedesc netemeinicia hotărârii pronunțate în cauză;

b) hotărârea a cărei revizuire se cere s-a întemeiat pe declarația unui martor, opinia unui expert sau pe situațiile învederate de un interpret, care a săvârșit infracțiunea de mărturie mincinoasă în cauza a cărei revizuire se cere, influențând astfel soluția pronunțată;

c) un înscris care a servit ca temelie al hotărârii a cărei revizuire se cere a fost declarat fals în cursul judecății sau după pronunțarea hotărârii, împrejurare care a influențat soluția pronunțată în cauză;

d) un membru al completului de judecată, procurorul ori persoana care a efectuat acte de urmărire penală a comis o infracțiune în legătură cu cauza a cărei revizuire se cere, împrejurare care a influențat soluția pronunțată în cauză;

e) când două sau mai multe hotărâri judecătorești definitive nu se pot concilia;

f) hotărârea s-a întemeiat pe o prevedere legală care, după ce hotărârea a devenit definitivă, a fost declarată neconstituțională ca urmare a admiterii unei excepții de

neconstituționalitate ridicate în acea cauză, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

(2) Revizuirea hotărârilor judecătorești penale definitive, exclusiv cu privire la latura civilă, poate fi cerută numai în fața instanței civile, potrivit Codului de procedură civilă.

(3) Cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și f) pot fi invocate ca motive de revizuire numai în favoarea persoanei condamnate sau a celei față de care s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei.

(4) Cazul prevăzut la alin. (1) lit. a) constituie motiv de revizuire dacă pe baza faptelor sau împrejurărilor noi se poate dovedi netemeinicia hotărârii de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei, de amânare a aplicării pedepsei ori de încetare a procesului penal), iar cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b) - d) și f) constituie motive de revizuire dacă au dus la pronunțarea unei hotărâri nelegale sau netemeinice.

(5) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. e), toate hotărârile care nu se pot concilia sunt supuse revizuirii."

În raport cu împrejurarea că în contestație revizuentul critică respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă pe considerentul că nu pot fi supuse revizuirii în condițiile art. 453 alin. (1) lit. e) c.p.pen. hotărârile judecătorești care nu se pot concilia care nu au soluționat conflictul de drept penal substanțial; **se impune a se lămurii cu prioritate chestiunea de drept dacă o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. e) c.p.pen. poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale; în contextul în care în cauză, pretinsa contradictorialitate vizează hotărâri de cameră preliminară care au soluționat cereri și excepții ridicate în faza camerei preliminare și care evident nu soluționează fondul acțiunii penale.**

În acest sens se reține de Curtea de Apel Timișoara că pentru admisibilitatea cererii de revizuire întemeiate pe motivul prevăzut de art. 453 alin. (1) lit. e) c.p.pen. se impune a se lămurii două chestiuni importante, respectiv, prima dacă în condițiile acestui text de lege pot fi supuse revizuirii și hotărâri penale definitive care nu soluționează fondul acțiunii penale, din categoria cărora face parte și hotărârea de cameră preliminară prin care se dezinvestește judecătorul de cameră preliminară; iar a doua chestiune dacă hotărârile supuse revizuirii sunt contradictorii.

Prioritar Curtea de Apel Timișoara, apreciază că se impune a se analiza prima chestiune, respectiv dacă în condițiile art. 453 alin. (1) lit. e) c.p.pen. pot fi supuse revizuirii și hotărâri penale definitive care nu soluționează fondul acțiunii penale, ca cele analizate în cauza de față; pentru că dacă se apreciază că nu pot fi supuse revizuirii astfel de hotărâri nu mai este nevoie de analiza celei de-a doua chestiuni (contradictorialitatea hotărârilor judecătorești definitive).

Ca urmare, Curtea de Apel Timișoara apreciază că se impune a se analiza chestiunea de drept: **dacă în interpretarea dispozițiilor art. 452 alin. (1) din Codul de procedură penală o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale.; sens în care apreciază necesar a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în condițiile art. 475 Cod procedură penală**

III. Punctele de vedere ale procurorului și condamnatului (prin avocat ales), asupra chestiunii de drept sesizate:

Apărătorul ales al contestatorului revizuent Ioțcu Petru Nicolae, avocat Adrian Fanu Moca cu privire la sesizarea ÎCCJ -completul competent pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în materie penală apreciază că sesizarea este admisibilă având în vedere că este vorba de

o chestiune care prezintă importanță în speță, care nu a fost soluționată până în prezent, iar de ea depinde soluționarea cauzei în ultima cale de atac ce poate fi formulată în cauză. A apreciat că atât formal cât și material este îndreptățită formularea acestei sesizări. Pe fond apreciază că revizuirile ar trebui să fie admisibile și în ceea ce privește contrarietatea între hotărârile pronunțate în procedura camerei preliminare, respectiv care nu evocă fondul cauzei. Arată că textul art. 453 alin. 1 lit. e) C.p.pen. face referire la hotărâri ce privesc latura penală, hotărârile pronunțate de judecătorul de cameră preliminară sunt hotărâri ce privesc latura penală, în această procedură nu poate fi soluționată latura civilă, fiind vorba de hotărâri definitive care nu evocă fondul. Arată că în practica ÎCCJ au fost admise cereri de revizuire împotriva unor hotărârile pronunțate de ÎCCJ în hotărâri de filtru care nu sunt pronunțate nici măcar de completul competent, ci de un judecător chemat să realizeze faza administrativă a recursului în casație. Precizează că a făcut referire în scris la hotărâri judecătorești în revizuirea hotărârilor de filtru.

În completare a arătat că deși reprezentanta Ministerului Public a susținut că textul este predictibil practica judiciară este diferită. Apreciază că întrebarea pe care ar trebui să o formuleze instanța ar fi „dacă pot fi atacate și hotărâri judecătorești care nu evocă fondul” în cazul de față hotărâri pronunțate în procedura de cameră preliminară, având în vedere că și acestea sunt hotărâri judecătorești care pot genera conflicte. Astfel în cauză este vorba de o nulitate absolută reținută într-un dosar în procedura de cameră preliminară iar într-un alt dosar tot în procedura de cameră preliminară nu a fost luată în considerare deși viza aceleași probe preluate dintr-un alt dosar de urmărire penală. Susține că cele două hotărâri nu se pot concilia, iar argumentul că nu ar putea fi atacate hotărârile pentru că nu soluționează fondul acțiunii penale nu poate fi reținut în ideea în care acele probe rămân valide având în vedere că judecătorul s-a pronunțat având în vedere acele probe.

Reprezentanta Ministerului Public, cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, invocată din oficiu, apreciază că raportat la dispozițiile legale o astfel de sesizare este admisibilă având în vedere și Decizia nr. 68/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în care, în interpretarea dispozițiilor art. 452 raportat la 453 alin. 1 lit. f) C.p.pen. s-a apreciază că este admisibilă cererea de revizuire pronunțată în temeiul art. 595 C.p.pen. care privea tot fondul cauzei. Apreciază că punctual ar trebui adresată o cerere ÎCCJ doar în ceea ce privește admisibilitatea cererii de revizuire îndreptată împotriva unei hotărâri de cameră preliminară prin care se soluționează procedura de cameră preliminară având în vedere și Decizia 68/2020. Susține că nu se poate generaliza pentru că hotărâri definitive sunt multe și nu s-ar mai respecta stabilitatea raporturilor juridice dacă orice hotărâre definitivă ar putea fi revizuită.

În completare a apreciat că sesizarea ÎCCJ pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare pusă în discuție din oficiu de președintele completului este admisibilă doar că în opinia sa sesizarea trebuie să fie raportată la obiectul cauzei respectiv să fie punctual raportat la dispozițiile art. 452 alin. 1 raportat la art. 453 alin. 1 lit. e C.p.pen., respectiv dacă este admisibilă o cerere de revizuire îndreptată împotriva unei încheieri pronunțată de judecătorul de cameră preliminară. Arată că nu dorește a se generaliza având în vedere diversitatea hotărârilor definitive, iar întrucât instanța a fost sesizată strict pe această chestiune și sesizarea ÎCCJ pentru dezlegarea unei chestiuni de drept ar trebui să privească strict cauza. Pe fond cu privire la sesizarea ÎCCJ apreciază că nu pot fi atacate cu revizuire hotărârile pronunțate în procedura camerei preliminare, ci numai hotărârile prin care se soluționează fondul cauzei. Arată că Decizia nr. 68/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală privind art. 453 lit. f C.p.pen. care a reținut că este admisibilă cererea de revizuire formulată împotriva unor hotărâri pronunțate în

temeiul art. 595 C.p.pen. se referă la hotărâri care soluționează tot fondul, raportul de drept substanțial.

III. Admisibilitatea sesizării.

Sub acest aspect Curtea de Apel Timișoara constată admisibilitatea sesizării potrivit art. 475 Cod procedură penală, având în vedere următoarele:

În raport cu textul legal mai sus enunțat, se constată că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea, în mod cumulativ, a următoarelor cerințe:

- a) să fie formulată în legătură cu o judecată aflată în curs;
- b) judecata aflată în curs să fie pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, al unei curți de apel ori al unui tribunal, iar acestea să fie învestite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;
- c) lămurirea chestiunii de drept să fie determinantă în ce privește soluționarea pe fond a cauzei în care a fost ridicată;
- d) asupra ei să nu fi statuat Înalta Curte de Casație și Justiție printr-o hotărâre prealabilă și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii.

Analizând în concret îndeplinirea cerințelor legale de la art. 475 Cod procedură penală se constată că Curtea de Apel Timișoara este învestită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, respectiv cu judecata contestației revizuentului, declarată în condițiile art. 425¹ c.p.pen., împotriva sentinței penale nr. .../.... din pronunțată în dosarul nr. .../.../... de Tribunalul Timiș.

Chestiunea de drept, pusă în discuție din oficiu de către instanță, are caracter de noutate, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție nu a mai statuat asupra acesteia printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Chestiunea de drept invocată din oficiu reprezintă o chestiune de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, deși reprezintă o problemă de drept procesual penal; deoarece, față de obiectul cauzei, de interpretarea art. 452 alin. (1) și art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală depinde soluționarea pe fond a cauzei; în contextul în care soluția adoptată este influențată de modul de interpretare și aplicare a celor două texte de lege anterior menționate; stabilirea întinderii sferei hotărârilor judecătorești ce pot fi atacate în condițiile 453 alin. (1) lit. e) c.p.pen., influențând judecata și soluția în cauză.

V. Punctul de vedere al completului de judecată, asupra chestiunii de drept.

În opinia instanței în condițiile art. 452 alin. (1) din Codul de procedură penală o **cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale; în baza următoarelor considerente:**

Prin Decizia nr. 68/2020 din 3 noiembrie 2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în dezlegarea chestiuni de drept: "Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 452 alin. (1) din Codul de procedură penală o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale." s-a stabilit că, „în interpretarea dispozițiilor art. 452 alin. (1) din Codul de procedură penală, o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, pronunțate în soluționarea unei cereri întemeiate pe dispozițiile art. 595 din Codul de procedură penală.”

În considerentele acestei decizii s-a reținut printre altele că:

„Un alt argument de text în sensul că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală pot fi invocate și în ipoteza unei hotărâri penale definitive prin care nu s-a soluționat fondul acțiunii penale, pronunțate în soluționarea unei cereri întemeiate pe dispozițiile art. 595 din Codul de procedură penală, *îl reprezintă dispozițiile art. 453 alin. (4) teza a II-a din Codul de procedură penală, în conformitate cu care cazurile de revizuire prevăzute de art. 453 alin. (1) lit. b) - d) și f) din Codul de procedură penală constituie motive de revizuire dacă au dus la pronunțarea unei **hotărâri nelegale sau netemeinice**.*

În mod distinct, *dispozițiile art. 453 alin. (4) teza I din Codul de procedură penală **fac referire la netemeinicia hotărârii de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei, de amânare a aplicării pedepsei ori de încetare a procesului penal doar pentru cazul de revizuire prevăzut de art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală***, în conformitate cu care revizuirea poate fi cerută când s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute la soluționarea cauzei și care dovedesc netemeinicia hotărârii pronunțate în cauză.

Din interpretarea teleologică a dispozițiilor art. 453 alin. (4) teza I și teza a II-a din Codul de procedură penală rezultă posibilitatea exercitării căii extraordinare de atac a revizuirii, în baza art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, împotriva unei hotărâri definitive în vederea remedierii aspectelor de nelegalitate ce decurg din încălcarea unei dispoziții constituționale pe care s-a întemeiat hotărârea. ...”

În practica judiciară și în doctrină au fost exprimate în mod constant soluții și opinii conform cărora cazul de revizuire de la art. 453 alin. 1 lit. e) C.p.pen. vizează numai situația hotărârilor judecătorești definitive ireconciliabile prin care s-a soluționat conflictul de drept substanțial.

În doctrina recentă (Procedură penală. Partea specială ediția 6 autor M. Udriș pag. 633, 644) se arată că în practica recentă a ICCJ s-a permis utilizarea acestui caz de revizuire și în ipoteza existenței unor hotărâri judecătorești definitive care nu se pot concilia în materia aplicării legii penale mai favorabile post sententiam în temeiul art. 6 c.pen.; situație în care caracterul ireconciliabil al hotărârilor judecătorești în principiu trebuie să vizeze starea de fapt reținută, prin excepție această ireconciliabilitate poate privi și situații de drept diferite, întemeiate pe aceeași bază factuală.

Curtea de Apel Timișoara consideră că asigurarea egalității în fața legii și interpretarea și aplicarea uniformă a acesteia nu ar trebui să conducă la rigiditatea legii și nici să creeze obstacole în evoluția ei. Lege poate fi privită ca un organism viu, situație în care evoluția jurisprudenței nu este, în sine, contrară bunei administrări a justiției, pentru că faptul de a nu dezvolta și adapta jurisprudența riscă să obstrucționeze orice reformă sau îmbunătățire; iar evoluția societății poate reclama o nouă interpretare a legii, și, deci, o schimbare de jurisprudență. (CEDO, Sahin și Sahin c. Turcia, 13279/05, 20 octombrie 2011)

Curtea de Apel Timișoara observă că prin revizuire se poate aduce atingere autorității de lucru judecat a hotărârilor judecătorești definitive, situație în care legiuitorul a prevăzut în mod expres cazurile în care această cale de atac este admisibilă, reglementându-le prin art.453 C.pr.pen.

Legalitatea căilor de atac presupune faptul că o hotărâre judecătorească nu poate fi supusă decât căilor de atac prevăzute de lege și nu se pot folosi alte mijloace procedurale în scopul de a se obține reformarea sau retractarea unei hotărâri judecătorești. Recunoașterea unei căi de atac în alte situații decât cele prevăzute de legea procesuală ori extinderea competenței atribuite prin lege constituie o încălcare a principiului legalității căilor de atac, precum și a principiului constituțional al egalității în fața legii (Decizia penală nr. 1.780 din data de 25 iunie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție).

Hotărârea judecătorească, având autoritate de lucru judecat, răspunde nevoii de securitate juridică, părțile având obligația să se supună efectelor obligatorii ale actului jurisdicțional, fără posibilitatea de a mai pune în discuție ceea ce s-a stabilit deja pe calea

judecării. Prin urmare, hotărârea judecătorească definitivă se situează în sfera actelor de autoritate publică, fiind investită cu o eficiență specifică de către ordinea normativă constituțională.

Din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 126/2016 paragrafele 31 și 32 rezultă că: „ instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă analiză a cauzei. ... *hotărârea întemeiată pe o eroare judiciară nu trebuie să își prelungească existența, chiar dacă este investită cu puterea lucrului judecat*, revizuirea - cale de atac extraordinară - având tocmai rolul de a atrage anularea hotărârilor în care judecata s-a bazat pe o eroare de fapt ...”

În aprecierea Curții de Apel Timișoara, pentru a fi în fața cazului de revizuire de la art. 453 alin. 1 lit. e) C.p.pen. sunt necesare întrunirea următoarelor condiții:

- *să existe două sau mai multe hotărâri judecătorești definitive;*
- *acestea să fie ireconciliabile, aspect care de regulă vizează starea de fapt reținută; dar această ireconciliabilitate poate privi și situații de drept diferite, întemeiate pe aceeași bază factuală.*

Din chiar considerentele Deciziei nr. 68/2020 din 3 noiembrie 2020 pronunțată de ÎCCJ - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în dezlegarea chestiuni de drept, rezultă că cazurile de revizuire prevăzute de art. 453 alin. (1) lit. b) - d) și f) din Codul de procedură penală constituie motive de revizuire dacă au dus la pronunțarea unei hotărâri nelegale sau netemeinice, iar cazul de revizuire prevăzut de art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală constituie motiv de revizuire dacă a dus la pronunțarea unei hotărâri netemeinice.

Ca urmare ÎCCJ a statuat contrar jurisprudenței și doctrinei anterioare că în cazurile de la art. 453 alin. (1) lit. b) - d) și f) din C.pr.pen. nu doar hotărârile prin care se soluționează fondul acțiunii penale pot fi revizuite ci și cele nelegale care nu soluționează acțiunea penală.

ÎCCJ nu a analizat și nici nu se poate deduce din considerentele Deciziei nr. 68/2020 dacă în cazul de la art. 453 alin. (1) lit. e) din C.pr.pen. hotărârile definitive prin care nu se soluționează fondul acțiunii penale pot fi revizuite.

Este în spiritul dreptului la un proces echitabil ca părțile să poată solicita și obține reformarea hotărârilor judecătorești ireconciliabilitate care privesc situații de drept diferite, întemeiate pe aceeași bază factuală; fără însă a soluționa fondul acțiuni penale.

Scopul interpretării unei norme juridice procesual penale constă în a vedea care este sfera relațiilor sociale cărora li se aplică norma; conținutul interpretării fiind tocmai stabilirea sensului voinței legiuitorului, exprimată în norma procesual penală supusă interpretării.

Printr-o interpretare sistematică se impune determinarea sensului normei în contextul ansamblului normelor de drept, cu care aceasta se află în relație obiectivă. Într-o astfel de interpretare, norma respectivă nu trebuie privită în mod izolat. Mai mult, ea trebuie privită ca o componentă unitară a unui context. Normele penale așezate de legiuitor într-un context obiectiv trebuie să fie interpretate în așa fel, încât să fie compatibile, în mod logic, unele cu celelalte. Printr-o interpretare teleologică se identifică obiectivul urmărit prin reglementare. Interpretarea trebuie să asigure existența normei și acoperirea tuturor situațiilor pentru care a fost emisă norma.

În raport cu cele de mai sus nu există nici un raționament logico-juridic pentru care hotărârile judecătorești contradictorii și care nu soluționează fondul acțiunii penale să nu poată fi supuse revizuirii în condițiile art. 453 alin. 1 lit. e) c.p.pen., mai ales că alin. 5 al art.453 c.p.pen. stipulează expres că „toate” hotărârile judecătorești care nu se pot concilia sunt supuse revizuirii, fără a face o nuanțare a obiectului acestora ca în

cazurile de la alin. 1 lit. b)-d) și f), respectiv lit. a); nuanțare regăsită la alin. 4 al aceluiași articol.

Este de reținut că există inclusiv un interes public în rezolvarea situației existenței mai multor hotărâri penale contradictorii, deoarece o astfel de situație dăunează procesului de administrare a justiției, indiferent dacă aceste hotărâri au soluționat sau nu fondul acțiunii penale.

Prin urmare, în baza art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 Cod procedură penală, se va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, respectiv: dacă în interpretarea dispozițiilor art. 452 alin. (1) din Codul de procedură penală o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale.

Curtea de Apel Timișoara, observând în continuare că una din condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate este ca declararea ca neconstituțională a prevederilor criticate să determine o soluționare diferită a cauzei; apreciază că admisibilitatea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, ridicată de contestatorul/revizuent și sesizarea Curții Constituționale, depinde în mod direct de modul de soluționare a chestiunii de drept cu care a fost sesizată ÎCCJ, în prezenta cauză; pe considerentul că dacă această sesizare va fi admisă și se va stabili că motivul de revizuire de la art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală poate fi invocat și în cazul hotărârilor penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale; se va pune în discuție interesul formulării acestei excepții.

Ca urmare se va proroga pronunțarea pe admisibilitatea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, ridicată de contestatorul/revizuent și sesizarea Curții Constituționale, la un termen ulterior pronunțării Înaltei Curți de Casație și Justiție pe dezlegarea chestiunii de drept cu care a fost sesizată în prezenta cauză.

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală se va suspenda soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE :**

În baza art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 Cod procedură penală, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept:

"Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 452 alin. (1) din Codul de procedură penală o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale."

Prorogă pronunțarea pe admisibilitatea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 453 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, ridicată de contestatorul/revizuent și sesizarea Curții Constituționale, la un termen ulterior pronunțării Înaltei Curți de Casație și Justiție pe dezlegarea chestiunii de drept cu care a fost sesizată în prezenta cauză.

În temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală suspendă soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Fără cale de atac.

Pronunțată, în condițiile art. 405 alin. 1 și 2 Cod procedură penală, prin punerea minutei hotărârii la dispoziția participanților la procesul penal prin mijlocirea grefei instanței, azi,

Președinte,
.....

Judecător,
.....- cu opinie separată

Judecător,
.....

Grefier,
.....

Red....+...../.....
Tehnored.T.T./3 ex./.....
Primă instanță: Tribunalul Timiș
Judecător:

OPINIE SEPARATĂ

Contrar punctului de vedere al majorității membrilor completului de judecată, care și-a găsit expresia în încheierea din data de, consider, pentru rațiunile pe care le voi înfățișa, că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 C.pr.pen., pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Potrivit art. 475 C.pr.pen., se poate solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu unei chestiuni de drept, dacă în cursul judecății, un complet de judecată al ÎCCJ, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În cauza ce face obiectul dosarului nr./....../.... aflat pe rolul Curții de Apel Timișoara, chestiunea constă în aceea că, dacă o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. e Cod procedură penală - (când două sau mai multe hotărâri definitive nu se pot concilia) - poate fi îndreptată și împotriva unor hotărâri penale definitive, dar care nu soluționează fondul acțiunii penale - încheieri de cameră preliminară pronunțate potrivit art. 346 C.pr.pen..

Cu privire la această chestiune, consider că prin Decizia nr. 68/2020, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a statuat implicit, stabilind că în interpretarea dispozițiilor art. 452 alin. 1 C.pr.pen., o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. f C.pr.pen., poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, pronunțate în soluționarea unei cereri întemeiate pe dispozițiile art. 595 C.pr.pen..

În considerentele deciziei Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că un alt argument pentru care disp. art. 453 alin. 1 lit. f C.pr.pen. pot fi invocate și în ipoteza unei hotărâri penale definitive prin care nu s-a soluționat fondul acțiunii penale, pronunțate în soluționarea unei cereri întemeiate pe disp. art. 595 C.pr.pen., îl reprezintă disp. art. 453 alin. 4 teza II a

C.pr.pen., în conformitate cu care cazurile de revizuire prevăzute de art. 453 alin. 1 lit. b-d și f C.pr.pen., constituie motive de revizuire dacă au dus la pronunțarea unei hotărâri nelegale și netemeinice.

A mai arătat că în ce privește cazul de revizuire prevăzut la art. 453 alin. 1 lit. a C.pr.pen., în mod distinct dispozițiile art. 453 alin. 4 teza I C.pr.pen. fac referire la netemeinicia hotărârii de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei, de amânarea aplicării pedepsei ori de încetare a procesului penal, iar cu privire la cazul de revizuire prev. de art. 453 alin. 1 lit. e C.pr.pen., nu s-a făcut nicio referire, ceea ce înseamnă că acest text de lege (art. 453 alin. 1 lit. e C.pr.pen.) este destul de clar.

Ca atare, consider că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 C.pr.pen., pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Judecător,

.....

Red...../.....